

Înmormântarea p. Alois Dămoc în cimitirul din Butea

Sfințire de diacon: Gheorghe Milia

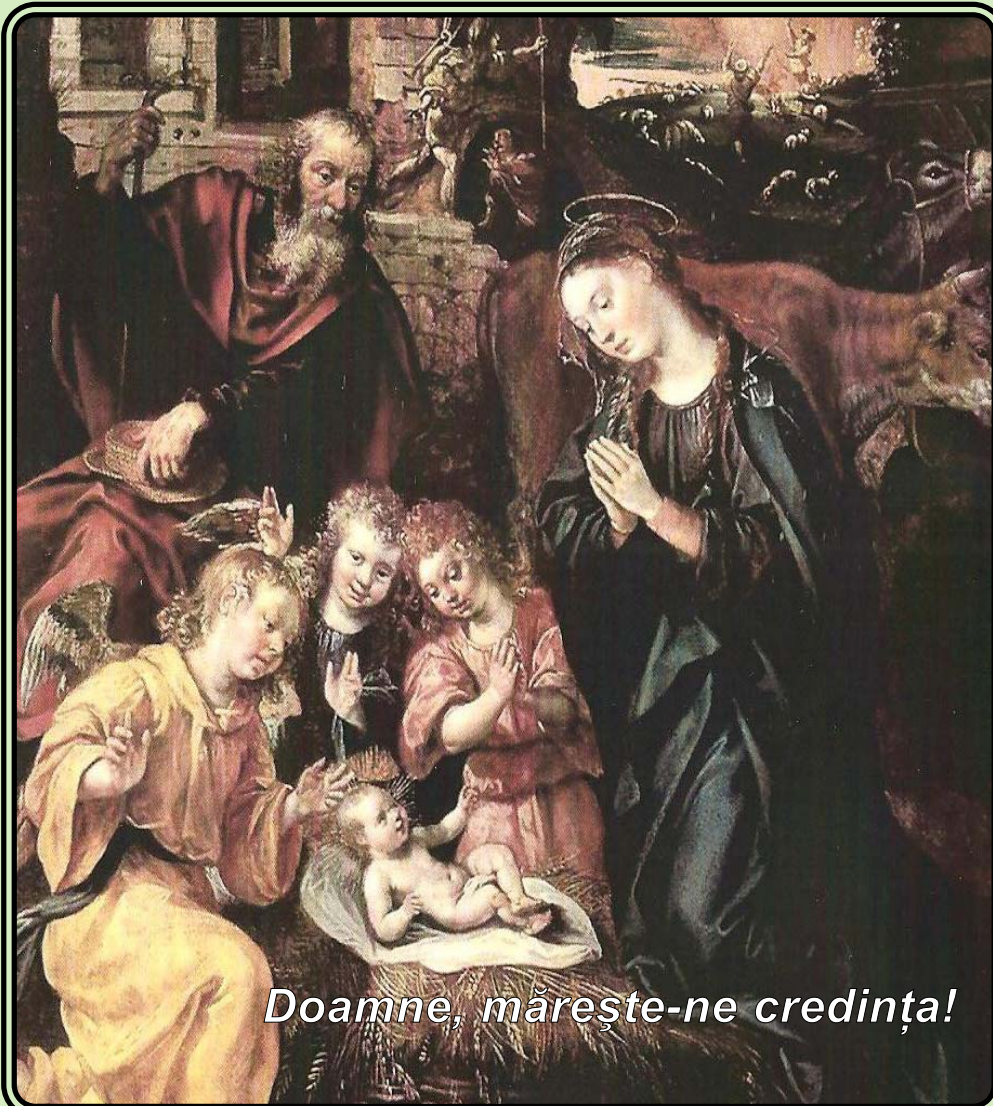

Acțiunea Catolică: o nouă adeziune

ORIZONTURI BUTENE

Nr. 29, decembrie 2012

Doamne, mărește-ne credința!

ANUL CREDINȚEI ȘI FAMILIA

În scrisoarea apostolică „Porta fidei” pentru proclamarea Anului Credinței, Benedict al XVI-lea manifestă dorința ca „acest an să trezească în fiecare credincios aspirația de a mărturisi credința în plinătate, cu reînnoită convingere, încredere și speranță” (nr. 9).

Au trecut aproape trei luni de la deschiderea Anului Credinței și ne putem întreba de câte ori ne-am rugat Crezul? Avem la îndemână în casă o copie a Crezului apostolic, forma cea scurtă, esențială pe care o spunem la începutul recitării Rozariului? Cât de sugestiv și de folos spiritual ar fi să avem Crezul apostolic tipărit cu litere frumoase și încadrat într-un chenar pentru

a-l așeza la loc de cinste în casele noastre!

De ce nu fixăm o zi din săptămână în care toți din familie să ne reunim și să recităm împreună Crezul? Câtă bucurie ar crea în inimi și în casă dacă l-am încheia cu formula mărturisirii credinței așa cum am făcut la primirea Mirului când am repetat cu glas tare și susținut împreună cu episcopul:

Aceasta este credința noastră.

Aceasta este credința Bisericii.

Și noi suntem fericiți că o putem mărturisi prin Isus Cristos, Domnul nostru!

Pentru mulți ar fi, poate, lucrul cel mai concret ce le-ar rămâne din Anul Credinței!

Coordonator: Pr. Petru Blaj

Colectivul de redacție:

Pr. Mihai-Gabriel Balint, Sr. Elisabeta Barollo, Prof. Năzărel Lucaci, Prof. Angela Lungu, Cristina Andrici,

Colaboratori: Ioan Ianuș, Monica Mărtinică, Monica Petrișor, Valentin Relia, Ana Petrina .

Foto:

Eusebiu Bălăucă

Tehnoredactare computerizată:

Marius Bitiușcă

An VII, Nr. 29, decembrie 2012

Publicația Parohiei Romano-Catolice

„Sfânta Treime” Butea

ADU-ȚI AMINTE, MARIE

*Ave Maria Mater, fecioară minunată,
Căci L-ai născut pe-Acel ce vine fără pată
Să izbăvească lumea de strămoșesc păcat
În care se zbătea din timp îndepărtat.*

Ave Maria Mater, stea scumpă și aleasă

Să-I fii Celui Înalt cucernică mireasă

Așa cum e prescris în Sfintele Scripturi

Și care-au fost rostite de mii și mii de guri.

Ave Maria Mater, fecioară-ntre fecioare,

Ai fost și ești și fi-vei a lumii salvatoare,

În clipe de-ncercare și fără de speranță

Cum ai mai salvat-o, cu mare cutezanță.

NĂZĂREL LUCACI

NAȘTEREA DOMNULUI

Criza de care se tot vorbește ne oferă ocazie bună de a păși de la trăirea profană la dimensiunea spirituală, de a trece de la lucrurile superficiale la tainele profund spirituale. Pregătirea inimilor pentru celebrarea cum se cuvine a Nașterii Domnului ne va ajuta să înțelegem această transformare. Iată câteva dintre semnificațiile Crăciunului:

Dacă ne punem întrebarea „Ce sărbătorim de Crăciun?“, ușor găsim un prim răspuns. De Crăciun sărbătorim „Darul” lui Dumnezeu pentru noi: „Pentru că un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îi vor pune Numele Minunat, Sfetic, Dumnezeu puternic, Părinte al eternității, Domn al Păcii” (Is 9,6). Vă dați seama, dragi cititori? Nouă ni S-a născut, nouă ni S-a dat! Cine suntem noi și ce am făcut ca să merităm o astfel de cinste? În orice stare am fi, preaplinați de o bucurie a firii sau zdrobiți din pricina încercărilor, să ne veselim la gândul venirii lui Mesia. Pentru noi a venit, pentru dvs., pentru mine, pentru noi... Ce consolatoare e iubirea lui Dumnezeu! Și cât de puțin înțele-

gem noi ce mult Îi pasă de ființele noastre, cu ce iubire veșnică ne învăluie mereu și ne cheamă la a ne împărtăși etern din iubirea Lui, prin Isus Cristos, Domnul nostru! Să ne bucurăm la vestea aceasta: Mesia coboară pentru noi!

Nașterea Domnului este însă și sărbătoarea schimbării. O primă schimbare pe care o sesizăm este schimbarea statutului. Observați că persoanele care sunt invitate direct la a înțelege și a personaliza misterele Întrupării sunt oameni simpli și disprețuiți în societatea de atunci. În vreme ce magii și păstorii se bucură la culme, împăratul se înspăimântă. O stea strălucește pe firmament mai tare decât celelalte și ea îi luminează pe cei care-și recunosc întunericul și-i umbrește pe cei care se consideră, prin ei înșiși, purtători de lumină. Preaiubiților, la fel e și cu noi: de ne recunoaștem zdrobiți, Nașterea Lui ne e spre ridicare; de ne-a cuprins trufia, venirea Lui va înfrânge mândria din noi. Sărbătoarea Nașterii surprinde o altă coordonată a schimbării: schimbarea adorării. Ne spune un frumos imn răsăritean despre magi: „Nașterea Ta,

Cristoase, Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței. Că întru dânsa, cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se nchine Ție, Soarelui Dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slava Ție”. Creația însăși îi învață pe adoratorii săi că cea mai mare cinste pe care i-o poate aduce omul este a-L preamări pe Creator. Orice am pune mai presus de Persoana Domnului Isus, tocmai lucrul acela, de-l vom lăsa să ne vorbească, ne va direcționa adorarea spre Cristos, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul a toate. În sfârșit, Întruparea lui Cristos aduce cu sine și mesajul schimbării căii. Magii nu doar că și-au schimbat adorarea, și-au schimbat și calea. Au venit pe un drum și au plecat pe un altul (Mt 2,12). Pilda aceasta ne e de folos nouă, tuturor. Mesajul transmis e clar: Isus te primește la El oricum ai fi, dar nu te lasă să pleci la fel; poți să vii la Isus pe calea ta, dar, de ești sincer, vei pleca de la El umblând pe Calea Lui.

Nu în cele din urmă, Nașterea Domnului Isus este sărbătoarea împăcării. Prin Domnul Cristos, Dumnezeu ne oferă mijlocul reconcilierii. Cerul și pământul se unește în cântare, anunțând că vrăjmășia de milenii dintre om și

Dumnezeu încetează în Cristos: „Dintr-o dată, s-a unit cu îngerul o mulțime din oastea cerească, lăudându-L pe Dumnezeu și spunând: «Mărire în înaltul cerului lui Dumnezeu și pe pământ pace oamenilor pe care El îi iubește»” (Lc 2,14).

Se spune că un om înstărit a trecut la cele veșnice. Deși era bogat, când s-a citit testamentul, fiul său a primit drept moștenire o carte, Biblia. Mult a fost mâhnit fiul că tatăl său nu i-a lăsat nimic de valoare. Peste ani, la vârsta senectuții, când ura față de tatăl său a scăzut, fiul a deschis Sfânta Scriptură. Atunci a constatat că în Biblie se ascunde o comoară: actele de proprietate pentru întreaga avere a tatălui său bogat se aflau strecurate printre paginile Scripturii. Fiul a trăit sărac toată viața sa, deși tatăl îi lăsase totul în Cuvântul scris. Asemenea fiului din istorisirea reală de mai sus, și noi trăim săraci, deși Dumnezeu ne-a lăsat toată bogăția Sa în Cuvântul Întrupat, care este Domnul Isus. Darul lui Dumnezeu e accesibil fiecăruia dintre noi. E de datoria noastră să-L deschidem, să ne lăsăm schimbați de El și pe veci împăcați, prin El, cu Tatăl. Crăciun fericit!

PR. PETRU BLAJ

MULȚUMIRILE NOASTRE PĂRINTELUI ALOIS DĂMOC

Preacucernice Părinte Alois, azi ai spus din nou DA chemării lui Dumnezeu, de data aceasta către viața veșnică.

Astăzi Sfânta Fecioară Maria pe care ați iubit-o atât de mult, v-a luat de mână și v-a condus să fiți întâmpinat cu căldură și răsplătit de către Tatăl Ceresc.

Încă de când am ajuns la Butea, am fost mereu edificată văzând în părintele Alois adevărata prezență sacerdotală și ne-a sprijinit mereu pentru a duce la îndeplinire misiunea noastră care ne-a fost încredințată de Domnul.

Mereu am văzut în părintele o forță spirituală care-l ajuta să poarte cu demnitate crucea grea a bolii, mereu era senin și avea încredere deplină în Dumnezeu. Am încercat și noi să-i fim aproape, atât cât am putut, în special ne-am rugat pentru sfinția sa.

Aș dori să vă împărtășesc un moment recent pe care l-am trăit alături de părintele Alois în

perioada când se simțea rău și era oaspete în Casa noastră, momente pe care le voi purta mereu în inima mea. Cum trebuia să merg în Italia, i-am spus „părinte, rugați-vă pentru mine deoarece Sora Generală m-a chemat în Italia 3 zile”, iar părintele cu zâmbetul său caracteristic mi-a dat binecuvântarea. La întoarcere, am mers imediat în camera sa și i-am mulțumit pentru rugăciuni, iar părintele, lucid și cu acelaș zâmbet a împreunat mâinile și mi-a spus: „Sr Elisabeta, acum îți dau binecuvântarea

Pr. Alois Dămoc
22.10.1939 – 28.11.2012

de mulțumire pentru că te-ai întors cu bine”.

Pentru mine acele clipe trăite în mare simplitate, m-au făcut să înțeleg cât de mult a ținut părintele Alois la comunitatea noastră.

Doresc să mulțumesc părintelui Alois pentru că ne-a iubit întradevăr pe toți așa cum doar un Păstor poate iubi.

Mulțumim din inimă părinte!

SORA ELISABETA

Iată o impresie: „Părintele Alois Dămoc a fost și va rămâne un om, preot, personaj deosebit al comunității noastre din Butea datorită muncii pastorale îndeplinite cu multă râvnă și dăruire, dar mai ales pentru implicarea sa necondiționată în construirea bisericii din Butea într-o perioadă extrem de dificilă, subjugată de frica și amenințările comunismului.

În ciuda suferinței cumplite, părintele nu a încetat să se roage, având în mână mereu rozariul, făcând semnul sfintei cruci cu încredere și oferind binecuvântarea lui Dumnezeu asupra oamenilor.

Alois Dămoc - nume celebru în istoria satului, bine cunoscut și apreciat de toată lumea, va rămâne o amintire veșnic vie în inimile celor care l-au cunoscut, ca preot al sacrificiului și al muncii încoronate de rugăciune. Îți mulțumim, părinte Alois, pentru ceea ce ai sădit în inimile noastre și-l rugăm pe Dumnezeu să reverse asupra dumneavoastră lumina și odihna sa veșnică.

Să ne amintim mereu în rugăciunile noastre de părintele Alois!

ANA PETRINA

E TOAMNĂ

E zi de toamnă. Și e cenușie.
Când și copacii, și iarba...toate mor.
Dar mai apoi o primăvară va să fie
Și vii vor fi din nou, cu vii culori.

E zi de toamnă, când, părinte,
Azi înc-odată blând ne mai zâmbești.
Și chiar de azi tu nu ne spui cuvinte,
Spre veșnicie și-nviere tu pășești.

Ai fost atâția ani al nost părinte,
Ne-ai mângâiat, ne-ai întărit întru credință;
Azi noi la Domnul facem rugăminte:
Te răsplătească, să-ți dea biruință.

Meșter Manole fost-ai pentru sat,
Iar între pietre, zidită-i jertfa ta
Biserica cea nouă, doar bună de-nchinat:
Pe vârf de deal, ce mândră șede ea!

Ai picurat în sufletele noastre har:
Ne-ai fost păstor, ai fost și ctitor,
Recunoștință îți aducem azi în dar
Să te primească lângă el Bunul Păstor.

Și, poate, uneori de-om vrea a plânge
Și sufletul ne-o fi plin de durere,
Ne-om duce la mormânt, lâng-a ta cruce:
Pe-al tău mormânt va ninge cu-nviere.

PR. IOSIF DORCU

CUVÂNT DE RECUNOȘTINȚĂ

Dacă vii dinspre Roman și cobori dealul la DOI LEI, cu siguranță privirea îți va fi atrasă de turul maiestros de pe dealul pe care domnește și domină Butea.

Dar acest turn și această biserică nu ar fi existat niciodată fără acest slujitor vajnic pe care îl înconjurăm azi cu drag.

Mă fac acum purtătoarea de cuvânt a întregii noastre comunități pentru a aduce un omagiu de recunoștință și mulțumire pentru cel care a fost Părintele nostru drag, Alois.

Nu putem gândi Butea fără Pr. Alois Dămoc și nici pe părintele Dămoc fără Butea. Chiar dacă a lipsit câțiva ani de lângă noi, el revine printre noi și vrea să rămână mereu cu butenii

Azi avem multe pentru a vă mulțumi:

Vă mulțumim pentru zâmbetul larg și binevoitor cu care ne întâlnești și ne întâmpinați.

Vă mulțumim pentru predicile pline de oratorie și doctrină cu care ne încălzești sufletele.

Vă mulțumim pentru zelul și măiestria cu care ne-ați împodobit satul cu o asemenea măreață, solemnă și încântătoare catedra-

lă!

Vă mulțumim că ne-ați condus mereu pașii spre Isus prin povață, sfat bun și exemplu!

Vă mulțumim pentru rugăciunile pe care le-ați ridicat către cer pentru noi, de când ați sosit la Butea și până în seara de miercuri, când Dumnezeu v-a chemat la el.

Vă mulțumim pentru sărbătorile pe care doar sfinția Voastră știați să le împodobiți.

Vă mulțumim părinte că ne-ați ales pe noi și cimitirul nostru ca gazdă pentru somnul de veci.

Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a făcut un dar așa de minunat, acum la intersecția dintre milenii, satului nostru. Nu te întrebăm, Doamne, de ce l-ai luat, dar îți mulțumim că ni l-ai dat.

Te mai rugăm, Doamne, să-l răsplătești pe părintele nostru primindu-l la altarul tău ceresc ca acolo să celebreze, împreună cu sfinții, liturghia veșnică.

Dragă părinte Alois, vei rămâne însemnat cu litere de aur în istoria satului nostru, ca marele arhitect al bisericii și al sufletelor noastre. Nu vă vom uita niciodată!

REDAȚIA

RĂTĂCIRI

Cred că toți care am auzit de marele scriitor, ziarist, politician Andre Malraux (1901-1976) am auzit și de celebra-i „sentință” despre acest secol: „Secolul XXI va fi religios sau nu va fi deloc”. Oare a avut dreptate cu această profeție?

A trecut și 21.12.2012 și mai suntem. În concluzie dacă este să-i dam dreptate lui Malraux înseamnă că acest secol va fi religios. Și încă ce religios. După unele statistici, astăzi în lume sunt circa 4200 de religii. Dacă este să-i dăm dreptate profesorului David Barrett (Universitatea Regent SUA), în lume există în jur de 10 000 de religii dintre care 270 din ele au mai mult de 50 000 de subgrupări. Se pare că numai creștinii (cei care credem în Isus) suntem 349 de religii. Este adevărat că multe mișcări religioase care activează astăzi în lume nu sunt recunoscute ca fiind culte, de aici și statistica profesorului David Barrett.

Într-o asemenea situație, mă întreb ce confuzie este în mintea unui om care nu s-a născut într-o religie, dar ar vrea să activeze într-o biseri-

că. Și din acest motiv apar alte și alte religii deoarece unii dintre ei își creează propriile credințe și principii religioase. Bunii oratori își atrag persoane din alte culte religioase inclusiv din Biserica Universală (Catholică). Chiar și în Iași a fost organizat în urmă cu trei luni un eveniment „îndrăzneț” al unei mișcări religioase care pentru a se face cunoscut a cerut sprijin instituțiilor locale publice, dar și celor din sectorul neguvernamental promițând în schimb „marea cu sarea”. Ceva au reușit.

Exemple de persoane care nu au o bază religioasă solidă și care au fost atrase de alte biserici avem și la noi în comunitatea Butea. Am rugat pe un prieten de-al meu să abordeze pe una din aceste persoane din Butea care a fost atrasă de o altă religie. A întrebat-o ce a determinat-o să părăsească Biserica Catholică plecând într-o religie unde ziua Domului nu este duminica (ziua în care Isus a înviat). Răspunsul a fost unul stupid: „Păi acolo se citește din Biblie, nu se bârfește...etc”. Acest răspuns m-a făcut să cred că ea nu a fost atentă la citirea nici unei lec-

turi, evanghelii sau la vreo predică. Tot acest răspuns mi-a amintit de un sondaj făcut undeva la țară cu următoarele întrebări: „Citiți Biblia”? Dacă răspunsul era „Da” se punea a doua întrebare: „Cine a scris Biblia: Eminescu, Creangă sau Coșbuc”? Mai mulți de 50% din cei intervievați au răspuns: „Eminescu”.

Biserica Catolică cu un număr de 1,16 miliarde de credincioși chiar dacă mai pierde câte o persoană, i se alătură zilnic (în medie) 16 000 de credincioși de la alte culte religioase sau fără religie.

Cu toții am auzit despre oameni care caută cu disperare să-și bată joc de Biserica lui Cristos. Cine nu a auzit de piese de teatru, filme, de tablouri în care Isus este batjocorit. Curios este că din acele picturi se inspiră unele personaje și compun poezii în ideea că astfel se vor remarca. Unii dintre ei se declară a fi creștini. În urmă cu doi ani unul dintre acești „creștini” spunea pe un post TV că el este un creștin liber și așa înțelege să-și exprime libertatea. Această afirmație a făcut-o după ce pur și simplu l-a batjocorit pe Isus într-un tablou alăturându-l tot felul de imagini mizere. Probabil el nu

a știut sau nu a auzit când Papa Ioan Paul al II lea a spus: „Eu respect libertatea fiecăruia, dar din poziția în care mă aflu sunt obligat să vă spun adevărul. Iar adevărul este mai important decât libertatea”.

Interessant este faptul că în timp ce unii creștini își bat joc de Isus, alte culte religioase printre care și musulmanii îl apreciază și îl respectă pe Isus ca pe un mare profet doar că nu-i recunosc dubla natură, umano-divină.

Știm cu toții că G7+1 și chiar G20 (șefii celor mai bogate 7 sau 20 de țări din lume + Rusia) și nu numai, ei se întâlnesc de multe ori în secret pentru a discuta despre globalizare, despre o nouă ordine mondială. S-a aflat că în spatele ușilor închise se discută și despre sugerarea unei singure religii la nivel mondial. Pare că i s-a dat și denumire acestei mișcări religioase: „NEW AGE” (Noua Eră). Această mișcare nu este nouă. Ea a luat naștere la începutul secolului XX. Inițiatorul ei este Alice Ann Baoleij.

Fără îndoială ne aflăm înaintea unei mari transformări când se gândește impunerea unei noi ordini mondiale. Mari

sociologi, politologi, etc. ai lumii îngrijorați că noua ordine mondială ar putea duce la alte nedreptăți, conflicte, rătăcirii ale multor oameni, încearcă să-și spună împreună punctul lor de vedere. Dacă auzim păreri a doi dintre aceștia (Huntington și Fukuyama), politologi cu vederi diametral opuse, s-ar putea să intrăm în ceață. Dacă vedem ce se întâmplă în unele țări nord-africane (așa zise arabe) - războaie civile, crime împotriva umanității și alte erori demne de Evul Mediu -, dacă vedem declinul moral și religios al Occidentului care încet dar sigur cuprinde și România, dacă vedem cum numărul milioanele și chiar al miliardele în dolari crește mereu în timp ce crește și numărul săracilor amețitor de repede, dacă auzim pe mai marii lumii vorbind zilnic despre pace în timp ce alocă tot mai mulți bani pentru înarmare, etc, s-ar putea ca mulți dintre noi să nu mai înțelegem nimic.

Într-o asemenea harababură, pentru a fi siguri că nu vom rătăci este bine să rămânem uniți în jurul Bisericii noastre, a preoților noștri, a învățăturii lui Cristos.

Sărbători fericite! Și La mulți ani!

VALENTIN RELIA

ULTIMUL DRUM

(NECROLOG)

În zi de toamnă cenușie,
Conducem, plânși, spre veșnicie

Pe-un bun părinte, drag păstor,
În sfântă zi de tricolor.

E-o zi, parcă, aleas-anume
S-adune-aici întreaga lume
Care, iubindu-l, îl urmează
Tăcută, tristă-n prag de-amiază.

Ai fost atâția ani cu noi,
În sărbători, dar și-n nevoi,
În griji și-n mână generoasă...
Ne-ai construit o nouă cașă...
Făloasă, mândră și-n avânt
Spre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

De-abia acuma, relaxat
Pășești spre Domnu-nviorat
Și parcă locul te așteaptă.
În dreapta Domnului, bun Tată.

În veci butenii te vor plânge
Până și viața lor s-a atinge.
Recunoscători, puteri tenoce
Azi îți doresc
Requiescat in pace!

ANGELA LUNGU

CE ESTE TIMPUL ADVENTULUI?

Știm foarte bine că atunci când, în familiile noastre, se apropie un eveniment minunat, cum ar fi nașterea unui nou membru sau o căsătorie se fac numeroase pregătiri.

Începând de pe doi decembrie și noi ne-am aflat într-un timp de pregătire, Timpul Adventului, adică un timp de pregătire pentru marea sărbătoare a Nașterii Domnului nostru Isus Cristos. Poate că mă veți întreba: „Dar dacă Domnul Isus Cristos s-a născut acum două mii de ani și mai mult, acum trăiește în bisericile noastre, ca și în noi înșine, prin urmare, la ce anume trebuie să mai așteptăm sau să ne pregătim? Cele patru săptămâni ale Adventului mai au vreun rost? Nu s-ar putea sărbători Nașterea Domnului și fără această pregătire?

La o oră de religie, profesorul i-a întrebat pe copii:

- Ce așteptați voi în Timpul Adventului?

- Eu, răspunse cu multă sinceritate un băiat, nu aștept altceva decât darurile pe care le voi primi la Crăciun. Sper că voi primi o bicicletă, pe care mi-o doresc de mai multă vreme.

- Adventul este așteptarea lui Isus, nu darurile de Crăciun, strigă ră toți ceilalți copii în cor. Atunci profesorul le spuse întregii clase:

- Copii, ia să-mi spuneți voi acum, dacă într-adevăr vă gândiți

mai mult la Nașterea lui Isus Cristos, sau la darurile pe care le veți primi cu acea ocazie?

Cadourile nu reprezintă nimic rău și este bine să le așteptăm, însă pentru un bun creștin fie copil, fie tânăr sau adult acestea nu trebuie să reprezinte decât ceva suplimentar. Nici un creștin nu ar trebui să se gândească mai mult la darurile pe care le va primi cu ocazia iernii sau cu ocazia Crăciunului decât la cel care vine să mântuiască lumea și El este Isus Cristos.

Dacă Domnul Isus Cristos nu s-a născut încă în noi creștinii, ce să mai zicem atunci de milioanele de oameni, care nu au auzit vorbindu-se niciodată despre dânsul, și care nu cred în el?

Cum ne-am pregătit noi la venirea Domnului nostru Isus Cristos? Ce am remediat noi în viețile noastre?

În Timpul Adventului o fetiță doar de cinci ani a adresat lui Isus următoarele cuvinte: „Isuse, acum mă pregătesc la cântările, pe care vreau să le cânt la Nașterea ta. Dar, tu, Doamne, nu le asculta, pentru că atunci aș vrea să-ți fac o surpriză!...”

Ce surpriză am pregătit noi noului născut? A găsit el o locuință curată, caldă unde să locuiască sau a găsit ceea ce a găsit și acum două mii de ani un staul gol și părăsit?

PR. MIHAI-GABRIEL BALINT

LUMINA, RĂBDAREA, CURAJUL

O legendă spune că erau doi copii care se dădeau cu patinele pe un lac înghețat. Era o după amiază înnoirată și friguroasă, dar copii se jucau fără probleme: când, deodată, gheața s-a crăpat și unul dintre copii a căzut în apă. Celălalt copil, văzând că prietenul său se sufoca sub gheață, a luat o piatră și a început să bată cu ea cu toată forța, până ce a reușit să o spargă și să-l salveze pe prietenul lui.

Când au ajuns alți oameni și au văzut ce s-a întâmplat, s-au întrebat: cum a reușit? Gheața era foarte groasă, imposibil să fi putut să o spargă cu o piatră și cu mânuțele lui așa de mici!

Dar în acel moment un bătrân foarte iscusit și înțelept a zis: „Eu știu cum a făcut”. Cum? L-au întrebat toți curioși.

El le-a răspuns: „Nu era nimeni în apropiere ca să-i spună că nu se

poate; dacă îți imaginezi, vei reuși, dacă îți propui vei reuși”.

Din această legendă toți vor trage următoarea concluzie: Cu cât sacrificiul este mai mare cu atât prețuirea este mai profundă.

De asemenea în Biblie ne este dată următoarea pildă: o femeie de 12 ani suferea de hemoragie. Ea se gândea pe când Isus trecea: „Dacă mă voi atinge fie și numai de mantia lui, voi fi vindecată”. Isus văzând-o și întorcându-se către ea a zis: „Curaj, fiică, credința ta te-a mântuit”! Iar din clipa aceea femeia a fost vindecată.

Don Bosco spunea: „Pentru a face binele, trebuie să avem un pic de CURAJ, să facem față dificultăților, să nu disprețuim pe nimeni, să fim mereu prietenoși”.

În viață trebuie să avem curaj pentru a ne descurca. Curajul vine de la Dumnezeu, prin responsabili

ei și sunt sigur ca te vei descurca, creștine!

Ceea ce ești cu adevărat, descoperi și știi doar tu, omule. Toți ceilalți te văd din exterior și pot să-și dea cu părerea despre comportamentul tău; despre cum te îmbraci etc, de aceea trebuie să avem răbdare, putere, curaj pe drumul vieții.

Un tânăr întrebat la un interviu cum îl văd oamenii din jur, el răspunde: „Toți mă judecă, mă etichetează, au pretenții de la mine, mă vor perfect; eu mă simt *nasol*, nu vreau să dezamăgesc pe nimeni, dar simt în inima mea că nu sunt la înălțime, că dau greș”.

La auzul acestor cuvinte se aud bătăi de palme și patronul îi răspunde: „Ești angajat. La fel eram și eu judecat la vârsta ta”. Dumnezeu ne spune la fiecare dintre noi: „Curaj copile, tânărule, adultule, ai o promisiune de îndeplinit... te vei descurca, sunt sigur”!

MONICA MĂRTINICĂ

CLIFE DE VIS

E frig și ninge fulguit,
Iar focu-n sobă, arde,
Motanul toarce liniștit
Și-apoi, în somn greu, cade.

Într-un ungher mai îndosit,
Păianjenul își țese
Pânza să facă, în sfârșit,
Voal fin pentru mirese.

I-așa de cald, aer plăcut
Și gându-încet îți zboară
Spre-o întâmplare de demult
Născută-n altă țară.

Un prunc plăpând, nevinovat,
Veni prin frig în lume
Să izbăvească de păcat
Pe-acel ce „Om” își spune.

Și, dintrodată, vezi cum cerul,
Fantastic, se deschide
Și-nlătură în grabă frigul,
Făcând clipe plăpânde.

Un cor de înger minunat,
Din înălțimi, s-aude,
Slăvind pe-acel ce-i așteptat
De veacuri și-acum, râde.

Clipe de vis și fericire
Au fost în acea noapte,
Căci se ivea o-mpărăție
De minunate fapte.

NĂZĂREL LUCACI

PRIMA TREAPTĂ A SFINTEI PREOȚII: DIACONATUL

Sâmbătă, 8 decembrie, în sărbătoarea Sfintei Fecioare Maria, Neprihănit Zămislită, împreună cu 11 colegi, am primit hirotonirea diaconală prin impunerea mâinilor și rugăciunea de consacrare a episcopului nostru, Petru Gherghel.

Cu siguranță părinții, rudele și toți ceilalți care au fost lângă mine în această zi au putut observa emoțiile, bucuriile și trăirile mele, dar mai mult au putut vedea concretizându-se un plan

al lui Dumnezeu, care pentru mine este acela al chemării la slujirea preoțească. Dar, a vedea împlinindu-se această

chemare a mea, prin acceptarea ei în forma hirotonirii înseamnă totodată și a vedea un lung proces de discernământ al acestei chemări. Cei 11 ani de pregătire în seminar sunt o mărturie în privința aceasta și mai mult, anii copilăriei sunt ca o agendă în care se poate citi o reală istorie ce mă conduce până la această zi a hirotonirii

diaconale.

Așadar, sunt al cincilea copil din cei șase fii ai lui Dumitru și ai Veronicăi Milia, născut în anul 1987 pe data de 24 a lunii august în orașul Vulcan din județul Hunedoara. În această localitate pe data de 26 septembrie a aceluiași an am primit Botezul. La vârsta de 3 ani, împreună cu familia ne-am reîntors în satul natal al părinților, localitatea Butea din județul Iași. Aici am frecventat

școala primară și gimnaziul până la absolvirea examenului de capacitate. Această perioadă o pot caracteriza ca primire și dezvoltare a

creinței în Dumnezeu, atât în cadrul familiei cât și al comunității parohiale. După susținerea examenului de capacitate am ales de a intra în seminarul liceal din Bacău și apoi în Institutul Teologic din Iași (Seminarul Mare).

În timpul anilor de seminar, prin rugăciune, studiu și meditație am aprofundat chemarea

pe care am simțit-o din partea lui Dumnezeu și, călăuzit de El, m-am lăsat format pentru a fi demn de slujirea la care m-a chemat.

Ajungând în această zi a hirotonirii, cu bucurie și fericire în inimă îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru marele dar pe care mi l-a făcut. Sunt profund recunoscător părinților mei, fraților și rudelor mele cât și tuturor aceluia care mi-au fost alături în timpul de pregătire din seminar dar și în această zi.

Amintesc și aduc mulțumire preoților din comunitate și aceluia care au activat în comunitate și care m-au ajutat în drumul către această zi.

Mulțumesc de asemenea și Surorilor Misionare ale Patimii Domnului nostru Isus Cristos cât și Uniunii Mamelor Milostiv Creștine pentru mărturia, încurajarea și rugăciunile lor pe care le-au îndreptat către Dumnezeu pentru susținerea vocației mele.

Mulțumesc întregii comunități din Butea, educatorilor și profesorilor pe care i-am avut, și care, încă de mic, au sădit în mine adevăratele valori creștine și intelectuale. Mulțumesc tuturor aceluia care susțin și se roagă pentru vocațiile la Sfânta Preoție.

Primesc, așadar, această slujire de la Dumnezeu pentru voi, pentru necesitățile și înda-

toririle voastre spirituale.

Mă încredințez în continuarea rugăciunilor voastre și Sfintei Fecioare Maria la picioarele căreia zi de zi invoc ocrotire și statornicie.

Această mărturie să fie spre cinstea lui Dumnezeu și a Bisericii sale pe care m-a chemat să o slujesc.

DIAC. GHEORGHE MILIA

ZI DE ZI

Lupta este dificilă

Zi de zi să fiu prezent

Să-mi păstrez viața curată

Cinstind sfântul Sacrament.

Simt ceva ce mă atrage

Este harul lui Cristos

ce-mi transmite atâta pace

Și mă face virtuos.

Parcă tot ce mă înconjoară

Nu mai este însemnat,

Când îl regăsești pe Domnul,

Este greu de explicat.

Liniștea îmi e deplină

Când mă rog și când citesc

Și înțelegând Scriptura

Zi de zi mă plămădesc.

Câte-odată când ispita

Dă năvală asupra mea

Văd o pantă lunecoasă

Și e greu să urc pe ea.

Zgomotul ne asurzește

Tot mereu pe acest pământ,

Iar de regăsim tăcerea,

Vom ști ce înseamnă sfânt.

Pentru a fi în armonie,

În toate echilibrat,

Zi de zi să-mi dau silința

Să am sufletul curat.

BUDĂU VALENTIN

VINE, VINE MOȘCRĂCIUN

Afară s-a pornit o ninsoare ce acoperă întregul sat. Steluțele albe și reci fac o broderie minunată copacilor ce și-au pierdut haina verde.

Casele sunt acoperite de zăpadă iar pe hornuri iese mult fum.

Copiii stau în case lângă soba caldă așteptând pe moșul cel bătrân care le aduce mereu un mic dar în fiecare an.

Pe Moș Crăciun îl așteaptă și copiii de familii bogate și copiii de familii sărace și copiii orfani. Îl așteaptă și adulții, unii în vârstă, alții săraci în căsuțele lor, iar alții mai bogați. Îl așteaptă deopotrivă și tineri în apartamentele lor și fericiți. Dar îl așteaptă și cei fără adăpost, cei care hoinăresc pe străzi.

Și, iată, a sosit ziua în care Mesia trebuie să se nască. Atunci toți copiii au văzut cum un brad se înalță falnic în fața lor, împodobit de globuri colorate, beteață și lumânări iar în vârf avea o stea mare strălucitoare.

Ei au început să scrie fericiți pe o foaie de hârtie câte o mică scrisorică moșului.

„Dragă Moșule, dacă am fost cuminți și anul acesta, ne dorim multe dulciuri, jucării, îmbrăcăminte, iar părinții noștri: luminează-le mintea de a fi împreună în fiecare an al

Crăciunului pentru a fi fericiți și a nu fi niciodată singuri”.

E o așteptare generală și înfrigurată.

Îl aștept și eu. Ssssss... Liniște! Se aud pași, mă duc repede la ușă, poate a venit Moșul și la mine.

ELENA DASCĂLU

IARNA

Când amurgul se așterne

Pe câmpia amortită

Și în codri rătăcită

Noaptea negura și-o așterne.

Jos în vale-ntr-o grădină

Vântul doarme pe zăpadă,

Pe pustiu-i din livadă

Se înalță luna plină.

Cu a lui zvon luând amploare

Satu-n raza ei tresare

Când pe-a robilor cărare

Stele cad scânteietoare.

Pe la case-i veselie

Dor de viață, doar de bine

Anul nou din sferi senine

Se așteaptă ca să vie.

Sub puzderia de stele,

Negreșit pe la biserici,

Se aud clopote sunând

Pe toți creștinii adunând.

În nopțile senine

Luna strălucește

Iar gerul negreșit

Și el o însoțește.

Pământul haina albă

Din nou el și-o îmbracă

Iar codru de-a lui frunză

Văzduhul îl dezbracă.

IOSIF ANTAL

URĂTURĂ

În noaptea de printre ani,
Vă rugăm, bravi gospodari,
După datina străveche,
Primiți-ne-n casa voastră
Și-ascultați urarea noastră:
După obicei din ani,
Lângă boii grași, plăvani,
Tragem braz-adâncă, deasă,
S-aveți recoltă aleasă
Și-i mână-m tot mai departe
S-aveți multă sănătate
la mai mânați, măi, flăcăi, hăi,
hăi..

Și-acuma, chiar la-nceput,
Vorbim de anul trecut
Sau, mai bine, eu aș zice
De-acest an, care azi trece...
A fost an politic tare!
În rar-alegeri locale,
Românii, cu nervii tari,
Și-au ales din nou primari.
Dintre frunțași gospodari,
Care, cu consilieri,
Vor schimba viața de ieri.
Și la noi în sat, măi frate,
Avem trotuare late,
Zic: parcări civilizate,
Avem parc modernizat
Și centru-nfumusețat
De Crăciun – imaculat,
De zăpadă argintie

Peste-a gliei rodnicie
la mai mânați, măi, hăi, hăi...
La-nceput de iarnă mare
Am avut parlamentare,
Iar românii optimiști
Au votat pe USL-iști
S-o vedea de-i vreo schimbare,
Deocamdată-i zarvă mare
Pe guvern, pe prim-ministru,
Sper să scăpăm de sinistru...
Spectrul crizei să dispară,
S-avem voie-bună-n țară,
Tot românul să prospere,
Fără taxe și durere...
Chiar acum, în acest an,
L-om ruga noi pe primar
Să-mpartă lapte și miere
Să trăim viața-n plăcere,
Fără trudă, fără chin,
Numai cu paharul plin...
Bine-ar fi așa să fie,
C-am trăi o veșnicie...
Dar treziți-vă, vă zic,
Fără muncă nu-i nimic
la mai munciți, mai, hăi, hăi...

Haideți să fim serioși...
Fiindcă-i zăpadă multă,
Și urarea noastră-i scurtă:
Pentru întreprinzători,
Muncitori, agricultori
Bani și multe sărbători,

Pentru profesori, școlari
Salarii și note mari,
Pentru medici, asistenți
Un an fără pacienți,
Polițiștii să vegheze
Doar buteanul să primeze,
Măicuțele să-ntrețină
Viața-n flacăra divină
Ajutate, cum se știe
De cei de la parohie,
De paroh și de vicar
Binecuvântați de har.
Deci, în noaptea dintre ani,
Butenilor gospodari,
Sănătate „La mulți Bani”!
Mânați, mai, hăi, hăi...

ANGELA LUNGU

ABONAMENTE PENTRU 2013

Redacția vă urează
Crăciun Fericit și La mulți și
fericiți ani !

Sperăm că vă place revista
“Orizonturi Butene”. Așteptăm
colaborarea din partea celor
interesați și talentați prin diferite
articole. Abonamentele făcute
pentru anul 2012 au expirat.
Cei interesați pentru anul 2013
au posibilitatea de a reînoui
abonamentul la sfințirea case-
lor. Costul abonamentului este
de 10 lei.

TRECĂTOR

Freamătă pădurea tristă
În apus târziu de toamnă
Și cu vocea-i de altistă,
Spre visare, mult, mă-ndeam-
nă:

Cine știe? Cine știe
De-oi mai prinde înc-o toamnă
Ca acum, în veselie, culegând
mănoasă poamă?

Simt cum vremea trece, trece
Peste mine, lăsând urme
Mult adânci, cu gust prea rece
Și amar ce parcă-mi spune:

„Trecător ești precum toate
Sunt pe-acest imens pământ,
Dar tu cată si socoate
Ce e rău și ce e sfânt.

Și cu tact, îndepărtează
Veninul din viața ta,
Iar apoi, atent, veghează
Ca în el, a nu cădea.

Pur ca neaua care vine,
Sufletul, mereu, să-ți fie
Ca în clipe de duh pline
Să te-afunzi în veșnicie!”

NĂZĂREL LUCACI

PROGRAMUL SFINȚIRII CASELOR 2013

Miercuri, 2 ianuarie 2013, Sectorul: CICHI PETRU, începând cu Familia Petrea Mihai.

Și Sectorul: MITRICA CRISTIAN, începând cu Familia Petrișor Valeria.

Joi, 3 ianuarie 2013, Sectorul ANTE MIHAI, începând cu Familia Stolnicu Dumitru, prin centru și se încheie cu Familia Balint Benone.

Și Sectorul: GABOR GHEORGHE, începând cu Ianuș Anton până la Ciot Mihai.

Vineri, 4 ianuarie 2013, Sectorul: ADAM MIHAI, începând cu Familia Adam Sonia și se încheie cu Familia Mihăeș Nicu.

Și Sectorul: GÂRLEANU IOSIF, începând cu Familia Gârleanu Ludovic și se încheie cu Familia Bordaș Ioan.

Sâmbătă, 5 ianuarie 2013, Sectorul: MILEA DUMITRU, începând cu Blaj Anton

Matei. Și Sectorul: DEORDEA IOSIF, începând cu Familia Pal Dumitru, Erdeș Valeriu spre centru și se încheie cu Antoculești.

Luni, 7 ianuarie 2013, Sectorul: MILEA GHEORGHE, începând cu Familia Burlacu Ioan.

Și Sectorul: BITIUȘCĂ STEFAN, începând cu Familia Blaj I Antonia, în continuare ulița Dămătăr Ștefan, Erdeș Ioan până se încheie sectorul.

Marți, 8 ianuarie 2013, Sectorul: ALBERT MIHAI, începând cu Familia Ante P. Anton.

Și Sectorul: BITIUȘCĂ IOAN, începând cu Familia Diac Anton, apoi Fam. Mărtinică, Iacob Dumitru, Fam. Tămi, ulița Dinu și se încheie la Bitiușcă Ioan.

„Doamne, mărește-ne credința!”

E OM ȘI EL

Sandu Apăduraresei este cunoscut pentru hărnicia sa. Nu e zi lăsată de Dumnezeu în care să nu se trezească înaintea tuturor vecinilor și să nu se culce când vede că nu mai licăre nici o lumină în fereastra cuiva. Așa e el. „Ce atâta somn? N-oi dormi des- tul când oi pune mâinile pe piept?” se scuza el când îl mai tachina careva.

A pus copiii la cale, e bucu- ros că-s sănătoși, ce mai are de făcut de-acum decât să-și petrea- că bătrânețile în tihnă? Și cu toate acestea, oful ce-l are în inimă de când i-a murit soția, nu-l poate înlătura. Nu-l încântă nici casa ridicată de fiu-său, cu banii câștigați în străinătate, nici limuzi- na ce strălucește în bătaia soare- lui, nici confortul luxos în care i se lăfăiește odrasla. Singura bucurie ce-o mai are este Dănuț, nepoțe- lul, care n-a împlinit încă șase ani, dar prin năzbâțiile sale, reu- șește să-i mai descrețească frun- tea atunci când apare în pragul casei și-i cere „bobo”. Știe el că bunicul are grija lui și că-l iubește. Cu toate că mamă-sa i-a interzis să mai meargă pe la el, copilul nu-i ascultă sfatul și se duce să-l mai vadă.

- Bubule, de ce nu vii la noi că avem gaz metan. Nu ca la dumita' cu vreascuri și balegă

uscată.

Bătrânul îl soarbe din priviri.

- E bine și la mine, Dănuț. Nu-ti place?

- Ba da, da parcă-i mai bine la noi.

- Da. Așa este, însă eu mă simt bine și aici.

- Da? Atunci fă-mă și pe mine să mă simt bine ca mata.

Bunicul zâmbește, se duce în sufragerie la bufet și scoate o cio- colățică, lăsată acolo de când a fost la magazin, și i-o întinde:

- Uite, ia-o pe aceasta și te va face să te simți și tu bine.

Copilul o ia și-i mulțumește și-l întreabă:

- E tot așa de bună ca și cea- laltă?

- Eu cred că da, căci doar e pentru nepoțelul meu.

- Da îmi dai voie să plec la mami?

- Cum să nu? Mergi și să fii cuminte. Să ascuți de ea!

Cum ajunsese acasă, mamă-sa îl și luă în focuri:

- Unde ai fost?

- La bunicul, îi răspunse micuțul, arătându-i ciocolata.

Mama se făcu foc:

Nu ți-am spus ca nu mai ai ce căuta la el? Și, jnap, câteva palme la fundulețul lui.

Copilul începu să plângă și, printre sughituri, îi spuse:

- Dacă nu mă lași să merg la imaș ca să mă joc cu copiii...

- Bine, de-acum, te las, numai să nu mai mergi la el, îi spuse ea cu un oarecare regret în inimă pentru fapta ei pripită.

Micuțul nu mai stătu mult pe gânduri și, în mare grabă se îndreaptă spre poartă.

- Să nu stai mult că trebuie să pun masa, îl atenționează mamă-sa.

- Nu, mami, nu! Mă joc puțin și mă reîntorc, o asigură el cu bucurie în glas.

Între timp, ea mai deretică prin casă câte ceva ca atunci când bărbatu-său se va întoarce de la lucru, să-i poată citi pe față bucuria mulțumirii care o încântă uimitor de mult. Nu-i spune niciodată ce-i place și ce nu, însă ea îi intuiește gândurile și se bucură de bucuria lui. E om bun și nu ar vrea să-l supere.

Dănuț își respectă cuvântul dat și nu stătu mult, însă veni murdar din cap și până în picioare.

- Dar cei cu tine? Ce-ai pățit de te-ai murdărit în halul în care ești? îl apostrofă mamă-sa cu un ton amenințător.

- Nu-i nimic, mami. Am strâns balebă că era așa de multă...

- Pentru cine? se interesă ea.

- Pentru dumneavoastră când veți fi bătrâni. Atunci, poate că n-au să mai fie așa de multe vaci.

Mamă-sa a înmărmurit. Nu

se gândise niciodată la un asemenea gest. S-a dus și i-a adus schimburi, l-a spălat și l-a îmbrăcat fără să-i spună un cuvânt. Abia acum a înțeles marea ei greșală în educația copilului.

Când bărbatu-său a ajuns acasă, ea era tot pe gânduri și nu-și putea scoate din cap gestul copilului. Primise o lecție prea dureroasă de la un copil de cinci ani și jumătate.

- Dar de ce ești așa de abătută de parcă ți s-au înecat corăbiile? I se adresează Radu.

- A, nu-i nimic deosebit. Mă gândeam c-ar fi bine să-l aducem pe tata în camera aceea liberă de la parter. O pregătim așa cum trebuie ca să se simtă bine și dacă e nevoie, îi punem și internet. E singur, bătrân și bolnăvior. Radu o privea lung și nu-i venea să creadă că-i adevărat ceea ce le era dat urechilor să audă. „Cum de acum e «tata», ci nu «ghiuju» sau «nesuferitul» cum era până acum?” se întrebă el în sine.

- Nu cred că vine, Andreea. El e obișnuit să-și ducă viața acolo în mod liber. Aici, s-ar simți stânjenit și nu i-ar tihni.

- Nu se poate! Dacă nu se dă convins, merg și eu la el și nu vin până ce nu-l conving. Ce mi-i ca atunci când gătesc să mai pun o cana de apă și pentru el? Să-i creăm condiții mai bune de viață, mai ales că vin și sărbătorile Crăciunului. E om și el!

NĂZĂREL LUCACI

DOAMNE, AUTĂ-MĂ SĂ-MI AMINTESC!

Doamne, ajuta-mă să-mi amintesc!
Dacă mă simt puternic,
Amintește-mi să mă îngenunchez;
Dacă mă simt drept,
Amintește-mi câte drepturi am încălcat;
Dacă vorbesc prea mult,
amintește-mi inutilitatea multor cuvinte ale mele;
Dacă mă simt deja ajuns,
Amintește-mi să-mi reiau drumul;
Dacă mă simt în regulă,
Amintește-mi că mă aștepti pentru a mă ierta;
Dacă mă găsesc criticând,
Amintește-mi să nu Te întristez;
Dacă mă simt singur,
Amintește-mi că Te doare mult să Te simți ignorat;
Dacă sunt invidios,
Amintește-mi de darurile pe care mi le-ai dat;
Dacă sunt necăjit,
Amintește-mi că mă aștepti pentru a mă mângâia;
Dacă îți reproșez ceva,
Amintește-mi că numai Tu știi ce este mai bine pentru mine;
Dacă alerg după amăgiri deșarte,
Amintește-mi de promisiunile Tale;
Dacă te cred absent,
Amintește-mi că Tu ești mereu

lângă mine;
Dacă mă simt păcătos,
Amintește-mi că Tu sărbătorești pentru convertirea mea;
Dacă îmi este teamă de judecata altora,
Amintește-mi că mă vrei liber;
Dacă mă simt învins,
Amintește-mi să mă gândesc la Tine pe cruce;
Dacă mă simt „cineva”,
Amintește-mi de predilecția Ta față de cei mici și umili;
Dacă mă simt obosit,
Amintește-mi durerea care nu poate aștepta;
Dacă credința mea se clatină,
Amintește-mi să mă rog;
Dacă lumea îmi cere să mă închin idolilor,
Amintește-mi că Numai Tu ești Domnul meu;
Dacă vreau să-mi salvez viața,
Amintește-mi de jertfa Ta pe cruce pentru mine.
Doamne Isuse, pentru toate acestea și pentru fiecare dată când am ispita să fug în fața suferinței și a durerilor, amintește-mi de Învierea și de Victoria Ta asupra morții și a răului, o dată pentru totdeauna.
Doamne, ajută-mă să-mi amintesc...

PASĂREA ȘI FURNICA

Mulți oameni au ambiții nobile dar foarte puțini dintre ei iau în serios micile lucruri care îi înconjoară. Orice realizare este rezultatul unor lucruri mici. Uneori, o chestiune neînsemnată schimbă cursul vieții unei persoane. Fiecare act de bunătate și altruism poate aduce oamenilor o bucurie neașteptată.

O poveste chinezească ne înfățișează o întâmplare petrecută între o furnică și o pasăre.

Într-o zi de vară, minuscula furnică, făcându-i-se sete, s-a dus la malul râului să bea apă. Din neatenție, a căzut în râu. Ea a făcut tot ce putea pentru a se apropia de mal, dar, după un timp forțele ei s-au epuizat. Era atât de slăbită încât înota cu singurul scop de a se păstra deasupra apei. Efortul ei era lipsit de orice speranță. La acel moment, o pasăre zbura în direcția râului în căutare de ceva hrană. Pasărea a văzut ce se întâmplă cu micuța furnică, așa că a luat în cioc o crenguță și a lăsat-o să cadă lângă biata creatură. Furnica a reușit să

urce pe crenguța plutitoare și în cele din urmă, scăpată de pericol a ajuns la mal.

În timp ce era întinsă pe iarbă și sforăia obosită, ea auzi pași.

Apoi, văzu un vânător care avansa prudent cu o pușcă în mâini; era pe cale să omoare zburătoarea, pasărea care o salvase de la înec. Micuța furnică a sărit atât de repede cât putea ea pe piciorul vânătorului. În momentul în care el a apăsat pe trăgaci, furnica îl mușcă cu toată puterea ei. Mușcătura furnicii a distras atenția vânătorului și arma a ratat ținta. Zgomotul armei a surprins pasărea care și-a luat zborul rapid.

Furnica era mai mică decât pasărea, dar ea nu a precupețit nici un efort pentru a salva pasărea cea mare de pericolul morții.

Oamenii ar trebui să învețe să se comporte asemenea cu pasărea cea mare. Acumularea de mici acte de bunătate poate duce la o mare virtute.

NOUA ADEZIUNE LA ACȚIUNEA CATOLICĂ

În data de 9 decembrie 2012 a avut loc depunerea adeziunii în sectorul Copii, Tineri și Adulți din comunitatea Butea. Copiii au venit în număr foarte mare, dis de dimineață, în ciuda frigului și a zăpezii, entuziasmați și plini de speranță pentru a manifesta dorința lor arzătoare de a fi în Acțiunea Catholică. Aceasta a avut loc în cadrul celebrării euharistice de la ora 8.30 condusă de părintele vicar Balint Mihail Gabriel.

Tinerii și Adulții au depus adeziunea la Acțiunea Catholică în cadrul liturghiei comunitare de la ora 11, celebrată de parintele paroh Petru Blaj, implicându-se activ în pregătirea ofertoriului, rugăciunea credincioșilor, lecturi

și cântece. Aceștia au fost în număr de 21 de membri la sectorul tineri, 15 membri și 4 simpatizanți la sectorul adulți.

Atinși de profunzimea motto-ului din acest an asociativ, "Unde este credința voastră?"

(Luca 8, 25) și încurajați de mesajul temei "Redescoperim forța, frumusețea și bucuria credinței!", ne-am adunat din nou împreună purtând uniforma și "emblema" Acțiunii Catolice. Ne-am hotărât din nou și cu forțe noi să fim primii care să vină în ajutorul comunității în necesitățile ei. Ne bucurăm nespus de mult pentru ajutorul și colaborarea cu preoții și surorile din parohie, și le mulțumim!

Felicităm pe toți cei care au depus adeziunea în acest an, ca răspuns la chemarea adresată de Dumnezeu, de fi adevărați mărturisitori, apostoli ai Evanghelizării în mediile în care trăim, activi și co-responsabili!

ANA PETRINA

ANIVERSARE

În urmă cu șapte ani, în această modestă localitate, departe de viața tumultuoasă a urbanismului modern, se naștea o idee îndrăzneată pentru unii, utopică pentru alții. Am spus „utopică” pentru că puțini erau acei care, în condițiile existente la acea dată, ar fi putut crede că acea idee va putea fi materializată într-o revistă locală. Promotorul acelei idei n-a fost altul decât părintele paroh Petru Blaj cu care am porinit pe un drum necunoscut și destul de sinuos, dar care, în cele din urmă s-a dovedit cel real și eficient. A fost greu la început pentru că ne lipsea experiența, materialele necesare și ne așteptam la orice surpriză neplăcută. Nu cunoșteam viitorii colaboratori, ce titlu să dăm revistei, formatul ei, numărul paginilor, tipografia la care o vom imprima ca și alte și alte așa-zis nimicuri de acestea, dar fără care nu se putea înainta. În cele din urmă, am găsit multă înțelegere din partea unor binevoitori care ne-au sprijinit și am reușit să punem la dispoziția cititorilor câteva numere în mod gratuit, cu scopul de a testa și parerea lor, iar câțiva

intelectuali dornici să contribuie și ei cu ceva la această revistă, ni s-au alăturat cu multă încredere. În felul acesta am reușit să scoatem primul număr la care priveam cu multă bucurie și nu ne venea să credem cum, după adâtea și atâtea piedici, visul ne-a fost împlinit.

Desigur că ne-am întrebat, așa cum credem că ați făcut-o și dumneavoastră, dacă era necesară o asemenea publicație. Și de câte ori ne-am pus întrebarea, tot de atâtea ori, răspunsul a fost același: Da, era necesară. Ba chiar foarte necesară atât timp cât, printre noi, se mai află și oameni care își însușesc bunuri pe nemuncite, mai vedem mame și copii fugăriți din casă și nevoiți să doarmă pe sub garduri, vedem crâșmele pline cu indivizi în stare de ebrietate vorbind într-un mod cât se poate de josnic, respectul față de semeni stă departe de noi, iubirea, pentru cel căzut în necaz, e împietrită în piepturi, fenomenul îndepartării de biserică se manifestă tot mai mult ca și alte și alte metehne sociale. (continuare în numărul viitor)

NĂZĂREL LUCACI

SĂ MAI ȘI RÂDEM...

Știați că...

Somnul adânc ajută la prevenirea îmbătrânirii, mai ales dacă dormi la volan.

- Dacă știam cât ești de sărac, nu mă mai măritam cu tine!

- Și eu când îți ziceam că ești tot ce am pe lume, de ce nu mă luai în serios?

Ce vor avea afișat la pompă, în 2015, benzinările:

Fă-ți plinul și primești cadou o mașină.

O femeie moare și ajunge la poarta Raiului. Îi iese Petru în întâmpinare. Femeia întreabă dacă e posibil să-l vadă pe soțul ei care murise cu câțiva ani înaintea. Se uită Petru în computer și după un timp îi spune: „Femeie, în compartimentul sfinților nu e, nici în cel al fericiților. Dar de fapt cât timp ați fost căsătoriți pe pământ?” Femeia răspunde: „50 ani!” „Atunci se schimbă datele problemei, femeie” zice Petru. „Bărbatul tău se află în mod sigur în compartimentul martirilor!”

Care este locul cel mai trist de pe Pământ?

- Locul de muncă...

Dezlegarea rebusului din numărul trecut: **CRUCEA - POARTA INVIERII:** 1. ACT. 2. RARAU. 3. DORINTA. 4. TEM - STIFT. 5. TE - BATALION. 6. GELU - CORAN - UC. 7. COLE - SIRIA - EA. 8. ADEVARATAINVIAT. 9. RACITURA - SACRA. 10. COZAC - IIO - RAA. 11. MARIAN - STIR. 12. TNA - VRANE. 13. ADRIANA. 13. AMARA. 14. ITE

Că trece tinerețea, nu-i mare scofală...

Problema e că trece și bătrânețea.

Cea mai grozavă zi este MÂINE .

Mâine o să facem sport, o să ne apucăm de învățătură, o să muncim cu sârg, o să începem să citim o carte, n-o să mai mâncăm după șase seara...

Dar nu știu cum se face, că atunci când ne trezim, este mereu ASTĂZII!!!

Doctorul american spune:

- La noi, în America, medicina e așa de avansată, că scoatem un rinichi de la unu', îl transplantăm la altu' și după 6 săptămâni, ăla deja își caută de lucru!

Doctorul german răspunde:

- E nimica toată; la noi, în Germania, scoatem un plămân de la unu', îl transplantăm la altu' și după 4 săptămâni ăla deja își caută de lucru!

Doctorul rus spune:

- Nici asta nu-i mare scofală; la noi, în Rusia, scoatem 1/2 de inimă de la unu', o transplantăm la altu' și după 2 săptămâni, amândoi deja își caută de lucru!

La care doctorul român, amuzat :

- N-avem ce să comparăm, toți sunteți înapoiți față de noi; la noi, în România, am luat câțiva fără creier și fără inimă, i-am pus în fruntea țării și acum toți ne căutam de lucru.

SĂ JUDECĂM BINE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2				■							
3		■					■				
4	■		■		■					■	
5				■			■		■		
6								■			■
7			■								
8		■				■					
9							■				
10				■				■			
11							■				
12			■					■			

Asistă la cununie -
Bătut la table -
Asmut de câine! **11.**
Apă tare - Direct
fără îndemn de cai.
12. Plâns de bebeluș -
Înconjoară un
tablou - Paradis.

Vertical:

1. Trandafir politic
- la viața de la
capăt. **2.** România
internațional -
Ucigașul lui Abel -
Sahara fără soare.
3. Râul cel mai lung

Orizontal:

1. Băieții lui Ta-Ta. **2.** Zeul
vântului - Consumat de
copiii străzii. **3.** Trifoi fără
oi - Masa bebelușului. **4.**
Se află în copite! **5.** Untură
de oaie - Se intră în
Craiova! - Fratele
Francisc. **6.** Muls numai un
pic. - Apă de Hera pe
jumătate. **7.** Intrat în cor-
nut - Foaie de az. **8.**
Crăsmă mai mică - Infecție
a feței. **9.** la vântu ușor -
Câine de vânătoare. **10.**

din țară - Începe urătura -
Sunt mulți pe acordeon. **4.**
Notă pe portativ - Măsoară
timpul - Inclus în lot. **5.**
Tulpina grâului - Fusta
leliței. **6.** Cuprins de bucu-
rie - Mina (anagr.). **7.**
Petros în sine - Trasat pe
jumătate. **8.** O persoană
din familie - noroc. **9.**
Pocit - Viață de câine. **10.**
Mic cu bere - Vin regesc.
11. Boală la ficat -
Ventilați.